

511. JEDNO OKO RYBÍ

934.

Ze Šlapanic

Ty pa-nenka ma-li-čká, ty se mně hrubě lí - bíš, je-dno vo-ko ry - bí máš, na dru-hý má-lo vi - díš.

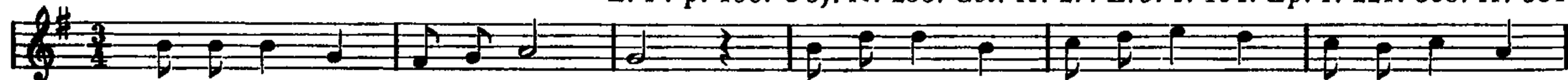
Ty panenka maličká,
ty se mně hrubě líbíš,
jedno voko rybí máš,
na druhý málo vidíš.

Ty panenka maličká,
ty černovoký děvče,
dyž se na tě spomenu,
hned se mně do pláče chce.

512. PŘEHLÍDKA

935.

Ž. P. p. 158. Uoj. II. 253. Čel. II. 27. Erb. I. 104. Zp. I. 221. 368. II. 384

Ty pernštén - ské ko - ste - lí - čku, ty pernštén - ské ko - ste - lí - čku, sto - jíš na pě -

kným ko - pe - čku, sto - jíš na pě - kným ko - pe - čku.

[: Ty pernšténské kostelíčku, :]
[: stojíš na pěkném kopečku! :]

Vyšla druhá ešče lepší,
tá byla má němilší.

Vyšla pátá jako obraz,
dyž mě nechceš, hrom tě rozraz.

Vycházijó panny z tebe
jako andělové z nebe.

Vyšla třetí jako máslo,
až se na ni srdce třáslo.

Hrom tě rozraz na vše strany
pro falešné milování.

Vyšla jedna pěkná bílá,
a tá byla moja milá.

Vyšla štvrtá jako růža,
ta už potřebuje muža.

936. *Jiné čtení*

Ty čučické kostelíčku,
stojíš na pěkném kopečku.

jako andělové z nebe.

Já ho poznám po klobóčku,
po červeným praporečku.

Vyhlídejó chlupci z tebe

A můj milé take hlídá,
take-li on mě uhlídá?

513. VÝPOVĚĎ A PŘÍPOVĚĎ

937.

Z Pavlovic

U Br - na se ro - ze - dní - vá, má mi - lá mně vy - po - ví - dá; vy - po - věz mně, vy - po - věz,

při - po - ví mně ji - ná e - šče dnes.

U Brna se rozednívá,
má milá mně vypovídá.
Vypověz mně, vypověz,
připoví mně jiná ješče dnes.